

staty po jejím speněžení, nýbrž o zjištění stavu podstaty a pohledávek za podstatou v době vydání rozsudku, která je jediné rozhodnou pro vydání rozsudku žádaného doslovu (srovnej rozhodnutí čís. 9586 sb. n. s.). Nastala-li později změna ve stavu podstaty aneb pohledávek za ní, jest věcí správce podstaty, by se v exekučním řízení bránil odporem podle § 35 ex. ř. Právem proto uložil odvolací soud procesnímu soudu prvé stolice, by se s námitkou správce podstaty zabýval a podle toho spor rozřešil. Avšak jest zdůrazniti, že jen pohotovosti správce, jichž bylo upotřebiti k uspokojení pohledávek za podstatou, přijdou při tom v úvahu a že důkaz o tom, zda a pokud pohotovosti stačí ke krytí zažalované pohledávky, jest provésti dotazem na konkursního komisaře neb konkursní soud. Tím ovšem není vyloučeno, by žalobce neuplatňoval, že správce podstaty zavinil nedostatek pohotovosti, což je ale otázkou zvláštního sporu, kterou v souzeném případě nelze řešiti. Vytýká-li rekurent, že správce podstaty měl býti odsouzen bez ohledu na stav podstaty k zaplacení pod exekucí na úpadcovy svršky, na nichž má podle § 1101 obč. zák. zájemným popsáním zákonné právo zástavní a tudíž právo na oddělené uspokojení podle § 12 k. ř., přehlíží, že z toho důvodu nežaloval, nýbrž výslovně z důvodu § 126 odstavec (3) k. ř. a žalobní žádost ustanovení § 12 k. ř. nepřizpůsobil.

Čís. 12312.

Nedostatkem dozoru nad dítětem jest nedostatek dobré vůle zabrániti, by dítě nepřišlo k úrazu.

I dvouletému děvčeti jest přiznati náhradu za zohydění, je-li zohyděním z mnohého způsobu výdělků vyloučeno a je-li jeho volba povolání obmezena a stížena.

Předmětem určovací žaloby (§ 228 c. ř. s.) může býti jen právo, jež již tu bylo v době podání žaloby. Tak jest tomu, domáháno-li se zjištění, že poškozenému, jemuž byla odňata část ruky, přísluší proti škůdci právní nárok na náhradu výloh spojených s opatřením prothesy za amputovanou část ruky. Právní zájem na brzkém určení tohoto nároku jest spatřovati v tom, že poškozený musí věděti, zda si může prothesu opatřiti na účet škůdce, jakmile nastane toho nutnost, kdyby mu to majetkové poměry nedovolovaly. Dvouleté dítě nemůže se však domáhati proti škůdci zjištění práva na náhradu ušlého výdělků.

(Rozh. ze dne 28. ledna 1933, Rv II 768/31.)

Dvouletá Hildegarda Š-ová byla zachycena motorovým vozem po uliční dráze a utrpěla zranění, mezi jiným i na pravé ruce, jež jí musela býti částečně v nemocnici amputována. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se Š-ová na řidiči vozu a na podnikatelce dráhy 1. by bylo uznáno právem, že žalobkyni přísluší proti žalovaným právní nárok na náhradu měsíčně předem splatné renty za sníženou pracovní schopnost z důvodu utrpěného úrazu a z téhož důvodu i právní nárok na náhradu výloh spojených s opatřením prothesy pro amputovanou část pravé

ruky, 2. by byli žalovaní uznáni povinnými zaplatiti žalobkyni bolestné 45.000 Kč, náhradu 40.000 Kč za zohyzdění a měsíčně rentu 600 Kč. Procesní soud první stolice přisoudil žalobkyni 8.000 Kč bolestného a 12.000 Kč za zohyzdění; jinak žalobu zamítl. Odvolací soud nevyhověl odvolání žalovaných, vyhověl však odvolání žalobkyně a změnil napadený rozsudek v ten rozum, že se zjišťuje, že žalobkyni přísluší proti žalovaným právní nárok na náhradu měsíčně předem splatné renty za sníženou pracovní schopnost z důvodu utrpěného úrazu a z téhož důvodu dále i právní nárok na náhradu výloh spojených s opatřením prothese pro amputovanou část pravé ruky; jinak napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud vyhověl částečně dovolání žalovaných a změnil napadený rozsudek a změnou tou i rozsudek procesního soudu první stolice tak, že uznal právem 1. žalovaní jsou povinni zaplatiti žalobkyni do 14 dnů pod exekucí rukou společnou a nerozdílnou 20.000 Kč; 2. zjišťuje se, že žalobkyni přísluší proti žalovaným právní nárok na náhradu výloh spojených s opatřením prothese pro amputovanou část pravé ruky z důvodu utrpěného úrazu; 3. ostatní část žaloby se zamítá. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Odvolací soud dospěl na základě zjištěného skutkového stavu i ke správnému závěru, že matka žalobkyně není spoluvinnou na úrazu žalobkyně. Neboť předpokladem nedostatku dozoru nad dítětem (§ 1297 obč. zák.) jest nedostatek dobré vůle zabrániti, by dítě nepřišlo k úrazu. Takového nedostatku dobré vůle za zjištěných okolností tu však není.

Dovolatelka vytýká předčasnost nároku na náhradu za zohyzdění, poukazujíc k tomu, že u dvouletého děvčete nelze mluvit o zmařené nebo zmenšené naději na sňatek. Přehlíží však, že odvolací soud přiznal náhradu tu i proto, že žalobkyně je zohyzděním z mnohého způsobu výdělků vyloučena, její volba povolání je obmezena a ztížena. Za to se jí má dostati náhrady, jakmile je zjištěno zohyzdění, jež může mít takový vliv na lepší zaopatření (srovnej rozhodnutí čís. 7614 sb. n. s.). Přihlíží-li se i jen z tohoto důvodu k zmenšené naději na lepší zaopatření (§ 1326 obč. zák.), jest přisouzená částka 12.000 Kč úměrnou a není zapotřebí řešiti hořejší otázku dovolatelky nadhozenou. Předčasným není nárok ten proto, že jeho předpokladem je podle § 1326 obč. zák. již pouhá možnost snížené naděje na lepší zaopatření.

Zbývá jen výtky obou dovolatelů, že určovací žaloba je nepřípustná. Ta se skládá ze dvou částí. Prvá obsahuje nárok na zjištění, že žalobkyni přísluší proti žalovaným právní nárok na náhradu výloh spojených s opatřováním prothese za amputovanou část pravé ruky. Tato žalobní žádost vyhovuje ustanovení § 228 c. ř. s., neboť předpokladem žaloby o zjištění práva jest, by právo to v době podání žaloby tu již bylo. A tomu tak v souzeném případě jest, jelikož žalovaní jsouce zavázáni k náhradě škody, jsou povinni podle § 1323 obč. zák. uvést

na své náklady vše v předešlý stav, pokud je to možné. Hodlá-li si žalobkyně opatřiti prothesu, jde o náhražku předešlého stavu, o obdobu uvedení do předešlého stavu a je proto žalovaná strana povinna náklady s tím spojené hraditi. Právo na náhradu těchto útrat již existuje. Právní zájem na brzkém zjištění tohoto nároku je dán tím, že žalobkyně musí věděti, zda si prothesu může opatřiti na účet žalované strany, jakmile nastane toho nutnost, kdyby jí to její majetkové poměry nedovolovaly, a má proto zájem na odstranění tohoto nejistého právního stavu, by nebyla ve svém rozvoji brzděna. Jinak je tomu s druhou částí určovací žaloby o zjištění práva na náhradu renty předem měsíčně splatné. Předmětem určovací žaloby může býti podle § 228 c. ř. s. zjištění právního poměru anebo práva. Žalobkyně se však nedomáhá zjištění právního poměru, nýbrž zjištění práva, jež dosud nevzniklo, neboť předpokladem práva na náhradu škody jest podle § 1295 obč. zák. kromě jiného, že škoda skutečně vznikla (§ 1325 obč. zák.), v souzeném případě, že žalobkyni bude následkem její nezpůsobilosti k výdělku budoucně výdělek ucházeti. To však zjištěno není, a při dvouletém dětství se ani zjistiti nedá, nýbrž jest jen zjištěna možnost budoucí újmy na výdělku. Nejde ani o právo, jehož vznik je vázán na výminku (§§ 695, 897 obč. zák. a násl.), jež ovšem požívají soudní ochrany i v exekučním řízení (§ 378), i v konkursním (§ 18) i ve vyrovnacím řízení (§ 19 vyr. ř.), nýbrž jde o nedostatek právní skutečnosti ke vzniku práva na náhradu škody potřebné. Nevzniklo-li tedy dosud právo, o jehož zjištění se žalobkyně uchází, nemůže býti předmětem určovací žaloby a bylo proto dovolání v tomto bodě vyhověno.

Čís. 12313.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Z toho, že zástupce společníka jest zmocněn účastniti se valné hromady, nikterak ještě o sobě neplyne zmocnění k výkonu hlasovacího práva.

(Rozh. ze dne 2. února 1933, R I 1148/32.)

Rejstříkový soud vrátil opověď společnosti s r. o. mimo jiné proto, by plné moci vydané dvěma společníky byly doplněny dodatečným prohlášením, že zmocněnci byli podle nich oprávněni vykonávati na valné hromadě hlasovací právo za zmocnitele. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil, ježto požadované doplnění plných mocí odpovídá ustanovení § 39, druhý odstavec, zákona ze dne 6. března 1906 čís. 58 ř. zák., neboť plná moc k výkonu práva hlasovacího musí výslovně zníti na toto oprávnění.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu a uvedl v otázce, o niž tu jde, v